

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

85. szám — *Pārśva Ekādaśī* — 2024. szeptember 14.

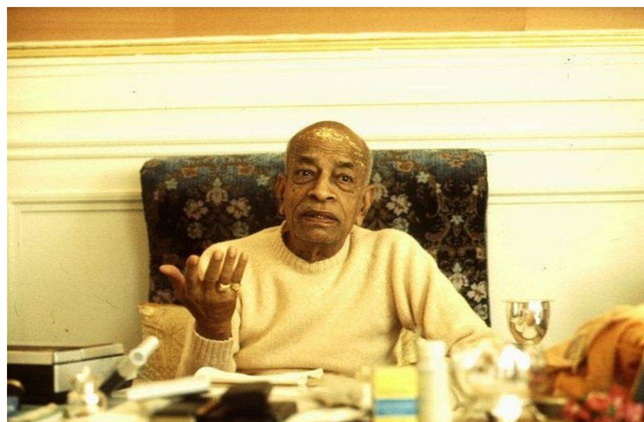
Álvallásos Gazemberek

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Sok olyan ember van, aki látszat imádatot mutat be, s csak azért válik vallásossá, hogy hírnévre és elismerésre tegyen szert. Az ilyen látszólag vallásos személyek nem vágynak arra, hogy kikerüljenek ebből az univerzumból és elérjék a lelki világot.

Az ateisták és az imperszonalisták az ateizmus vallását prédikálva az ilyen ostoba, csak a külsőségekben vallásos embereket a legsötétebb régiókba vezetik. Az ateisták egyenesen tagadják az Istenség Legfelsőbb Személyisége létezését, az imperszonalisták pedig támogatják őket azáltal, hogy a Legfelsőbb Úr személytelen aspektusát hangsúlyozzák...

Ezek a vallásosnak tűnő emberek sem tudással, sem az anyagi dolgoktól való elkülönüléssel nem rendelkeznek, mivel többségük csak a vallásos tetteknek álcázott filantropikus tevékenységek árnyékában, az anyagi kötelékek aranybilincsei között akar élni. Miközben mindenféle erkölcstelen cselekedetbe merülnek, a hamis vallásos érzelmek kimutatásával az odaadó szolgálat show műsorát adják elő. Így haladnak előre mint Isten hívei és mint lelki tanítómesterek. A vallásos elvek ilyen megszegői nem tisztelik a szigorú tanítványi láncolat hiteles *ācāryáit*, szent tanítóit. Nem veszik figyelembe a *ācāryopāsanā* védikus tanítását, azt, hogy az embernek imádatban kell részesítenie az *ācāryát*, és Kṛṣṇa



Bhagavad-gītāban tett kijelentését sem: *evaṁ paramparā-prāptam* – „Az Istenről szóló e legfelsőbb tudományt a tanítványi láncolaton keresztül kell megkapni.” Ehelyett, hogy félrevezessék az embereket, ők maguk válnak úgynevezett *ācāryákká*, de még az *ācāryák* elveit sem követik.

Ezek a gazemberek a társadalom legveszélyesebb tagjai, s mivel nincs vallásos kormány, hogy az ilyesmit megakadályozza, büntetés nélkül megússzák. Viszont azon törvények elől, amiket a Legfelsőbb – Aki a *Bhagavad-gītāban* (16. fejezet 19-20. vers) világosan kijelentette, hogy az igehirdetők ruhájába bújt irigy démonokat a pokol legsötétebb régióiba veti – nem tudnak elmenekülni. A *Śrī Īśopaniṣad* megerősíti, hogy ezek a látszólag vallásos emberek miután a mindössze az érzék-kielégítés érdekében folytatott lelki tanítómesteri üzleteléseiknek vége, az univerzum legvisszataszítóbb helye felé tartanak. ☸

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda: *Śrī Īśopaniṣad*. Magyarázat a 12. vershez

Ártani Magunknak És Másoknak

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

A következő beszélgetés részletben Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura Śrī Caitanya Mahāprabhu Raghunātha dāsa Gosvāmīnak szóló utasításával kapcsolatos kérdésre válaszol.

grāmya-kathā nā śunibe, grāmya-vārtā nā kahibe
bhāla nā khāibe āra bhāla nā paribe

Ne beszélj úgy, mint az átlagemberek és ne is hallgasd azt, amit ők mondanak! Ne egyél nagyon ízletes ételeket, és ne is öltözz túl jól!

Kérdés: Közönséges dolgokról beszélni és pletykálni, vagyis a *grāmya-kathā* miért nem kedvez az odaadásnak és miért ártalmas?

Válasz: Śrīmān Mahāprabhu azt mondta: „Ne hallgass és ne is beszélj *grāmya-kathāt*! Ne egyél pazar ételeket és ne viselj különleges ruhákat!" Ezt azoknak mondta, akik nagyon ragaszkodnak az odaadó szolgálathoz. Ha valaki pompás ételeket eszik, azzal magának árt, más odaadó életében ez semmilyen problémát nem jelent, semmilyen zavart nem okoz. Ennél viszont sokkal ártalmasabb fényűző ruhákba öltözni. Az emberek csak mások kedvéért viselnek ilyen ruhákat. Hogy ez hogyan van? Annak, hogy valaki így öltözködik csak az az oka, hogy mások szemét és elméjét eltereljék az Úrnak végzett odaadó szolgálattól. És egy a nyelv lefoglalása tekintetében sem kedvező. Mahāprabhu azt is mondta: „Aki ide-oda futkos, hogy a nyelvét kielégítse, az nem fogja elérni Kṛṣṇát!" Ha valaki *grāmya-kathāt* hall, azzal jobban árt magának, mintha pompás ételeket enne, s ha valaki *grāmya-kathāt* beszél, azzal jobban árt másoknak, mintha fényűző ruhát viselne. Raghunātha dāsa Gosvāmī azt mondta, hogy ártalmas dolgokat (valótlanságot, pletykát, ízléstelen és teljesen triviális dolgokat) hallani és mondani ugyanolyan, mintha az ember egy prostituált társaságában lenne. Az ilyen beszéd eltéríti az elmét, beszennyezi a tudatot és hatalmas akadályt teremt az odaadó szolgálat során. Tudnod kell, hogy aki az ilyen beszédhez ragaszkodik, az automatikusan érdektelenné válik a *hari-kathāval* szemben.

Ha öt közönséges ember találkozik, akkor elkerülhetetlenül hétköznapi dolgokról fognak beszélni. Ez az, amiért a *bhakták* folyamatosan a Legfelsőbb Úrról beszélnek. Ahol van *hari-kathā*, ott senkinek nem lesz lehetősége pletykálkodni vagy közönséges dolgokról beszélni.

Raoul Goff et.al. (szerk.): Prabhupada Saraswati Thakur. Mandala Publishing Group. Eugene, Oregon. 1997. 94-95. oldal

Az Úr Hari Bhaktáinak Dicsőséges Társasága

Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: Śrī Nārada Purāṇa – részlet

A Raivata *manvantarában* élt egy Vedamālī nevű jámbor *brāhmaṇa*. Amellett, hogy igen vallásos volt, nagy vagyonnal is rendelkezett, s mielőtt eltávozott volna ebből a világból, e vagyon felét jótékonysági célra eladományozta, a másik felét pedig a két fia, Yajñamālī és Sumālī között osztotta szét.

Sumālī állandóan erkölcstelen tettekbe bonyolódott, énekelt, zenélt, az alkohol és a prostituáltak rabja volt és mindig mások felesége után futva herdálta el a vagyonát. Miután az apjától kapott minden aranyát eltékozolta, mások vagyonát ellopva élvezte az utcalányok társaságát.

Az intelligens Yajñamālī öccse gonosz viselkedését látva nagyon elszomorodott és próbálta meggyőzni őt, hogy hagyjon fel a bűnös életmódjával. Egyik nap, miután már oly sokszor kísérelte meg jóra bírni az öccsét, az feldühödött és kezében egy karddal megragadta a bátyja hajtincsét, hogy megölje. Amikor a város lakói ezt megtudták, hatalmas felháborodásukban megállították Sumālīt, mielőtt az bánthatta volna a testvérét, és megkötözték.

Viszont Yajñamālī, akinek szívében az öccse szenvedése miatt felmérhetetlenül mély érzések ébredtek, az atyai ragaszkodás miatt meggyőzte a városlakókat, hogy engedjék el Sumālīt, akivel aztán később még a megmaradt vagyonát is megosztotta. De a bűnös és zavarodott Sumālī ostobák, ateisták és *cāṇḍālák* társaságában ezt a pénzt is elherdálta.

asatām upabhogāya durjanānāṁ bibhūtayaḥ
picumaṇḍaḥ phalā hyo 'pi kākair evopabhujyate

A bűnösök pénze a gonoszok élvezetét szolgálja, mint ahogyan a gyümölcsökben bővelkedő neem fát is csak a varjak élvezik.

13. vers

Sumālī a bátyjától kapott vagyont elpazarolva mindig részeg volt, gondolkodás nélkül megette a tehénhúst és más tiltott dolgokat. A rokonai *cāṇḍāla* élettársával együtt kiközösítették, később pedig a király letartóztatta és megbüntette.

A bátyja, az intelligens Yajñamālī ugyanakkor mindig jámbor tettekbe merült, s mivel szentek társaságában töltötte az idejét, minden bűne megsemmisült. E nagyszerű lélek, Yajñamālī minden vagyona a vallásos emberek között került kiosztásra. Yajñamālī a becsületes utat követte, s az arra érdemeseknek mindig adományozott.

aho sad upabhogāya saj janānāṁ bibhūtayaḥ
kalpa-vṛkṣa-phalaṁ sarvam amarair eva bhujyate

A jó emberek vagyona a jók élvezetét szolgálja, s a kívánságteljesítő fák gyümölcseiben csak a hallhatatlan *devák* lelik örömüket.

19. vers

Miután a vagyonát jámbor és jótékony módon szétosztotta, az Úr Viṣṇut szolgálta szakadatlanul. Végül aztán mindketten megöregedtek és egyszerre haltak meg. A csodálatos Yajñamālīért, aki mindig az Úr imádatával volt elfoglalva, az Úr Hari küldött egy *vaikuṇṭha* repülőt, melyen saját társai is ott voltak. Yajñamālī, aki úgy ragyogott, mint a világosság tárháza felszállt a szekérre, ahol *devák* csoportjai imádták, és vezető bölcsek magasztalták, s *gandharvák* énekeltek róla. Az isteni *kāmadhenu* frissítőkkel kínálta.

Ahogy haladt Viṣṇu isteni birodalma felé, meglátta az öccsét Sumālīt, akit Yamarāja szolgái épp vertek. Szellemmé válva éhség és szomjúság gyötörte, meztelen volt, szenvedett és meg volt kötözve. Ide-oda futkosott, sírt és csak tehetetlenül siránkozott. Ezt látva Yajñamālī nagyon elszomorodott, és eluralkodott rajta az együttérzés. Kezeit tiszteletteljesen összetette és így kérdezte az Úr Viṣṇu követeit:

– Ki ez az ember, akit Yamarāja katonái kínoznak?

– A bűnös lélek Sumālī, az egykori testvéred. – válaszolták neki az Úr Hari szolgái.

– Mivel már egy ideje együtt utazunk ezen a *vaikuṇṭha* repülőn, ti mind a rokonaim vagytok! Azok, akik értik a társadalmi kapcsolatok elveit, azt mondják, barátság hét szóval vagy hét együtt megtett lépéssel alakul ki. Egy jó embernek valaki mindössze hét kimondott szó által vagy hét együtt megtett lépéssel a barátja lehet. Egy nagyon jó emberrel pedig akár három lépéssel vagy szóval is össze lehet barátkozni. Viszont a szentek minden egyes lépésükkor barátokra tesznek szert! [az eredeti szöveget lásd a Bindu 69. számában] Ezért hát legyetek kedvesek mondjátok el, mi az orvosság, amivel Sumālī megszabadulhat bűnös tetteinek eredményétől! – mondta Yajñamālī a *viṣṇudūtāknak*, akik szavai hallatán mosolyogva így feleltek:

– Ó, áldott Yajñamālī, aki az Úr Nārāyaṇa iránti odaadásban vagy elmerülve! Elmondjuk neked, hogyan érheti el Sumālī a felszabadulást. Egy olyan nagyszerű tettről fogunk most beszélni, ami te hajtottál végre egyik előző életed során. Halld figyelmesen!

– Korábban egy kereskedő családba születtél és Viśvambhara volt a neved, s megszámlálhatatlan gaztettet hajtottál végre. A jámbor tettek legkisebb nyomának a hiányában még a szüleiddel is ellenkeztél. Egyszer, miután a rokonaid elutasítottak igen elkeseredtél és még az éhség tüze is sanyargatott. Ebben az állapotban érkeztél meg az Úr Hari egyik templomához, ahol nem sokkal azelőtt igen heves eső esett, s így minden sáros volt. Mivel ott akartad tölteni az éjszakát, kitakarítottad a templom egyik részét.

– Azzal, hogy így tettél, anélkül, hogy arról tudtál volna, megkaptad az Úr Viṣṇu szolgálatának hasznát. Miközben a templomban aludtál, egy igen erős mérgű kígyó megmart, te pedig meghaltál. A templomtakarításból származó jámborság miatt aztán egy vallásos *brāhmaṇa* születést értél el, melyben az Úr Hari iránti szilárd odaadásod volt.

– Most arra vágysz, hogy lelkileg felemeld az öcséd, aki igen bűnös volt. Elmondjuk hát, hogyan érheted ezt el! Adj neki csak annyi jámborságot, ami a a templom akkora területének kitakarításából származik, mint amekkorát a tehén hátán a szíj körbevesz. Ó, áldott személy! Így mutathatsz kedvességet a testvéred felé, s emelheted fel őt!

Miután az Úr Viṣṇu szolgái így ösztökélték, az igen intelligens Yajñamālī ennyi jámborságot adott az öccsének, aki a testéve által elért kiválóság által meg is szabadult a bűneitől, s Yamarāja szolgái elengedték, majd elfutottak. Egy minden élvezethez szüksége jóval megrakott égi szekér érkezett azonnal, s Sumālī örömmel felszállt rá.

Egy csoport *deva* a hódolatát ajánlotta a testvéreknek, akik nagyon boldogan megölelték egymást. Nagyszerű szentek által dicsőítve és a

róluk éneklő *gandharvákkal* körülvéve Yajñamālī és Sumālī elindultak Viṣṇu világába, ahol aztán egy *kalpa* idejéig boldogan éltek az Úr Harival.

Miután ott számtalan örömben volt része, az igen intelligens Yajñamālī rendkívüli mértékben szert tett a tökéletes tudásra és elérte a legfelsőbb örök hajlékot. Az áldott Sumālī pedig Viṣṇulokán élvezte az életet, amit követően aztán megint *brāhmaṇaként*, egy igen tiszta családban született meg, s minden jó tulajdonsággal rendelkezett. A Védák mestere és az Úr Hari *bhaktája* lett, s minden gazdagság az övé volt. Az Úr Hari Neveit ismételgetve elment a Gangához, megfürdött és miután látta az Úr Viśveśvarát elérte a legfelsőbb hajlékot, amit még a nagyszerű jógik is csak nehezen érnek el.

tasmāt sarva-prayatnena saṁpūjyo jagatāṁ pati
akāmād api ye viṣṇoḥ sakṛt pūjāṁ prakurvate
na teṣāṁ bhava-bandhas tu kadācid api jāyate

Lehetőségeihez mérten a legjobban kell a világok Urát imádnia az embernek. Azok számára, akik csak egyszer, még ha önszántukon kívül is, de imádták az Urat, a világi létezésbe való belebonyolódás sosem jön el.

hari-bhakti-ratān yas tu hari-buddhyā samarcayet
tasya tuṣyanti viprendra brahma-viṣṇu-mahesvarāḥ

Ó, legjobb a *brāhmaṇák* között! Brahmā, Viṣṇu és Maheśvara is elégedett azzal, aki – Harinak gondolva őket – azokat imádja, akik a Hari iránti odaadó szolgálathoz ragaszkodnak.

hari-bhakti-parāṇāṁ tu saṅgināṁ saṅga-mātrataḥ
mucyate sarva-pāpebhyo mahāpātakavān api

Még egy hatalmas bűnös is megszabadulhat a minden bűnétől mindössze úgy, hogy az Úr Hari *bhaktával* áll kapcsolatban.

58-62. versek

Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrī Nārada Purāṇa.* Motilal Banarshidass. Delhi. 1995.
Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrī Nārada Purāṇa.* Sahitya Sammelan. Prayag. 1989.



Egy Könyv Megértésének Hat Módja

Śrīla Jīva Gosvāmī: Paramātma-sandarbha – részlet

A következő, Śrīla Jīva Gosvāmī *Paramātma-sandarbhájának* egyik versszakából a könyvek megértésének hatféle útját illetve forrását ismerhetjük meg.

upakramopasaṁhārāv abhyāso 'pūrvatā phalam
arthavādopapattī ca liṅgaṁ tātparya-nirṇayaḥ

Upakrama: a szerző bevezetője.

Upasaṁhārau: a szerző összefoglalása.

Abhyāsa: mi az, amit a szerző újra és újra megismétel a könyvben.

Apūrvatā-phalam: mi a különleges a könyvben, amit más könyvekben nem lehet megtalálni.

Artha-vāda: a szerző saját szavai, mellyel a könyve megírásának céljáról ír.

Upapattī: a szerző szándékának megértése végett a logika alkalmazása.

Śrīla Jīva Gosvāmī: *Paramātma-sandarbha*
Kuśakratha dāsa (ford.) The Krishna Institute. Culver City, California én.
Śrīla Jīva Gosvāmī: *Paramātma-sandarbha*
Sri Rama Narayan Vidyaratna (ford.). Sanskrit Pustak Bhandar. Kolkata. Bengabda 1405 (1999).

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog